

ligere nærede ved Lovforslaget. Det er fuldkommen klart, at den oprindelige Tanke, som Finanzministeren havde med i forrige Samling at forelægge et lignende Lovforslag, var at befrie den ved de saakaldte Børsauktioner foranledigede Omsætning af Handelsvarer for en trykkende Afgift. Dette var den historiske Grund til, at Lovforslaget i sin Tid kom frem, og det var det Maal, hvorefter der da ved samme var sigtet. Men det lader sig ikke benægte, at Lovforslaget ved den Udvidelse, som det fik i det andet Thing, i alle mulige Henseender stillede sig som noget Andet end oprindelig paa-tænkt. Jeg antager endnu, at det væsentligt er hine Auctioner, der trænge til en Moderation i de bestaaende Gebyrer, og jeg tilstaaer, at, forsaavidt man navnlig har fremhævet Skovauktioner som ligeledes trængende dertil, er jeg ikke istand til at see, at der foreligger nogen retfærdiggjørende Grund til at fritage dem mere end andre Auctioner for de Gebyrer, der hidtil have paahvilet dem. Der er derimod endnu en anden Omstændighed, som tillige har foranlediget, at dette Lovforslag igjen er kommet frem i denne Samling, og det er den Conflict, der, saa at sige, var opstaaet mellem den Fortolkning, som man troede muligt at maatte lægge ind i Forordn. af 27de Juli 1832 og en bestaaende Praxis, der, som bekendt, ikke har anset denne Forordning for anvendelig paa Skovauktioner. Det er hien Fortolkning, der deels har givet Anledning til, at denne Sag har faaet saa store Dimensioner, som den har, og deels har medført Nødvendigheden af at tænke paa at gjøre Noget for de Embedsmænd, der ved en saadan pludselig Nedstyrning af det hidtilværende Gebyr vilde komme til at lide meget betydelige Tab. Denne Banffelighed er, forekommer det mig imidlertid, for en væsentlig Deel hævet, naar man erkjender, at der ikke er nogen væsentlig Grund til at nedsætte Gebyret for Skovauktioner eller Strandingsauktioner saa betydeligt, som det efter Lovforslaget vilde blive Tilfældet, men derimod lader det blive staaende ved, hvad det hidtil har været, uden derhos at afgjøre, om Forordningen af 27de Juli 1832 er anvendelig paa disse Auctioner eller ikke. Dette er jo et Spørgsmaal, som venteligt vil komme frem for Domstolene,

og Embedsmændene ville i alt Fald ikke have Noget at beklage sig over, naar Domstolene maatte erkjende, at den Sportulering, som hidtil er bleven benyttet, ikke er overensstemmende med Forordningen af 1832. Der er aabenbart et stort Spring derfra og til at nedsætte Gebyret i den Grad, som det vilde blive Tilfældet, dersom der ikke blev foretaget nogen Begrændsning i Lovforslaget.

Der fremkom ved 1ste Behandling af Lovforslaget i dette Thing i indeværende Samling forskellige Bemærkninger, som jeg troer, at man maa erkjende for rigtige. Dette gjaelder navnlig om den Bemærkning, at der, naar Statens Embedsmænd kræves til at udføre Forretninger for Private, er en vis Rimelighed for, at Gebyret derfor staaer i et rimeligt Forhold, ikke blot til de Udgifter, men ogsaa til den Uleilighed, som følger deraf. Det lader sig nu ikke nægte, at, naar man vil sætte Gebyret til $\frac{1}{4}$ pCt. ved Skovauktioner, da vil Resultatet jevnligt blive, at den vedkommende Embedsmænd taber derved eller, hvis han saa foretrækker overensstemmende med § 4 at sættes paa fast Gage, at Staten ligefrem faaer Tab deraf. — Jeg erkjender med den ærede Ordfører, at det uden Tvivl er det Rigtigste at udelade den Mellemsætning i § 1: „Derunder navnlig ogsaa skovet Brændsel, Torv osv.“ idet Begrebet dog paa ingen Maade er udtømt i disse Udtryk, eller paa nogen Maade nærmere defineret end saaledes, som det allerede foreligger i den tidligere Lovgivning, medens man derved kun vil udsætte sig for at fremkalde Kvallerier. Jeg billiger ifølge den Bemærkning, som jeg nys fremsatte, nemlig at Gebyrerne bør staae i et vist rimeligt Forhold til Udgifterne og Uleiligheden, ligeledes, at man i den foreslaaede nye Paragraph har taget Strandingsauktionerne med under den der givne Bestemmelse, thi det vil — som den ærede Ordfører udtalte — jevnligt komme til at berøve paa en meget fin Distinction, om Auctionen skal behandles paa den ene eller paa den anden Maade, om den skal betragtes som en frivillig eller ikke frivillig Strandingsauktion, og der vilde, eftersom den betragtedes som det Ene eller som det Andet, fremkomme en altfor stor Forskjel og et større Spring i Gebyrerne,